

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/46/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722202321
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8722202321.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX D., E. A., proti žalovanej: F. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. H. XXX, XXX XX I., o obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 17C/57/2022 – 123 zo dňa 06.09.2023, v spojení s opravným uznesením č.k. 17C/57/2022-132 zo dňa 19.10.2023, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Žalovanej n e p r i z n á v a trovy odvolacieho konania voči žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (súd prvej inštancie, resp. prvoinstančný súd) rozhodol tak, že I. Obnovu konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 15Pc/8/2020 zamietol, a II. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že návrhom doručeným súdu 11.07.2022 žalobca žiadal obnovu konania sp. zn. 15Pc 8/2020, aby súd rozhodol tak, že rozsudok vo veci sp. zn. 15Pc 8/2020 nebude v kolízii s § 2 ods. 2, 3 zákona č. 385/2000 Z.z. a nariadením vlády Slovenskej republiky č. 268/2006 Z.z. Návrh odôvodnil tým, že súd stanovil výživné pre plnoleté a práceschopné dieťa takto:
- uznesením 15Pc /8/2020-32, v spojení s uznesením 21CoP 130/2020-71, vo výške 3.000,-- Kč, z čiastky 8.024,-- Kč (37 % príjmu)
- rozsudkom 15Pc 8/2020-113, v spojení s rozsudkom 24CoP 82/2021-49, vo výške 4.000,-- Kč, z čiastky 9.069,-- Kč (44 % príjmu).

Jediným príjmom žalobcu sú dávky invalidného dôchodku 1. stupňa vyplácané od augusta 2019. Žalobca považuje stanovenú výšku výživného za absurdnú vzhľadom na nedôstojný prepád vlastnej životnej úrovne. Od 01.01.2017 bolo výživné stanovené na 5.500,-- Kč (15P 64/2016-88 + 6CoP 19/2017-136). Táto suma vzhľadom k príjmu predstavuje :

- 33 % z 16.788,-- Kč - II/2017; plný PP, Benet automotive;
- 43 % z 12.840,-- Kč - III/2017 - III/2018; nemocenská;
- 127 % z 4.315,-- Kč - IV, V/2018; Úrad práce - podpora;
- 159 % z 3.452,-- Kč - VI, VII/2018; Úrad práce - podpora;
- 174 % z 3.164,-- Kč - VIII/2018 - II/2019; Úrad práce - podpora;
- 111 % z 4.937,-- Kč - IV- VII/2019; DoPP;
- 42 % z 12.961,-- Kč - VIII - XII/2019; ID + DoPP;
- 52 % z 10.494,-- Kč - I, II/2020 ID + DoPP;
- 64 % z 8.643,-- Kč - III- XII/2020; ID;

• 61 % z 9.069,-- Kč - od I/2021; ID.

V období december 2015 až január 2017 a marec 2019 žalobca zostal celkom bez príjmu.

3. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca neodôvodnil žalobu žiadnym z dôvodov vyplývajúcich z § 397 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku (CSP), t.j. netvrdil a ani nepreukázal, že:

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,

e) rozhodnutie je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

4. Súd prvej inštancie, tak ako to už konštatoval vo svojom rozhodnutí zo dňa 22.09.2022, opätovne poukázal na to, že skutočnosti uvádzané žalobcom, t.j. nespokojnosť s výrokom rozsudku súdu o výške výživného, nie sú dôvodom pre prípustnosť žaloby na obnovu konania. Opätovne konštatoval vo vzťahu k žalobcovi, že je mu zrejme jeho ťaživá životná situácia, nedostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie základných životných potrieb, avšak túto situáciu je potrebné riešiť urýchlenným podaním návrhu na zníženie výživného resp. návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko nie je možné a dôvodné povoliť obnovu konania, keď nie sú dané dôvody prípustnosti obnovy konania.

5. Na základe vyššie uvedených skutočností, v súlade s citovanou právnou úpravou, súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate rozsudku.

O trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP a z dôvodov hodných osobitného zreteľa stranám sporu náhradu trov konania nepriznal. Za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval nepriaznivú finančnú situáciu na strane žalobcu ako aj žalovanej. Žalobca má zdravotné problémy, poberá dávku vo výške 9.069 Kč. Žalovaná je študentka denného štúdia na vysokej škole. Je spravodlivé, aby obe strany sporu znášali im vzniknuté trovy konania. Navyše z obsahu spisu nevyplývajú trovy konania ani jednej zo strán sporu.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Poukázal na históriu tohto konania od podania návrhu až po posledné rozhodnutie súdu prvej inštancie. Ďalej poukázal na to, že už 4 roky súd prvej inštancie odmieta priznať, že meritum vo veciach sp.zn. 15Pc/8/2020 a 17C/57/2022 spočíva v odstránení krivdy a nespravodlivosti spôsobenej protizákonnými rozsudkami. Pripomenul fakt, že žalovaná je plnoletá a práceschopná, čo znamená zásadnú zmenu pomerov ku ktorej došlo dňa 20.06.2019. Uviedol, že žalovaná disponuje ním nasporenou čiastkou 365.000,- Kčs z titulu stavebného sporenia. Poukázal na to, že u neho nastala zásadná trvalá zmena pomerov, pričom jeho jediným príjmom sú dávky invalidného dôchodku 1. stupňa. Navrhol, aby súd akceptoval podľa § 397 CSP, že je tu skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohol použiť a vykonaný dôkaz, ktorý nemohol použiť v pôvodnom konaní, môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ďalší prostriedok procesného útoku je oznámenie o zastavení exekučných zrážok dňom 24.11.2022.

Žalobca navrhol, aby súd vydal rozsudok o výživnom, ktorý už bude konečne v súlade so zákonmi a ústavou SR s tým, že :

1. Výživné pre plnoletú a práceschopnú oprávnenú bude rešpektovať zásadnú a trvalú zmenu pomerov na strane povinného, ktorého jediným príjmom sú dávky invalidného dôchodku 1. stupňa.

2. Výživné za obdobie 25.02.2020 do 23.11.2022 nebude v rozpore s ust. § 2 ods. 2, 3 zákona č. 385/2000 Z.z., a Nariadenia vlády SR č. 268/2006.

3. Dňom 24.11.2022 končí záväzok povinného hradiť výživné, a to až do doby vydania nového rozsudku – dôvodom je oznámenie ČS SZ Praha, ktoré kvôli jeho nízkemu invalidnému dôchodku 1. stupňa zastavila dňom 24.11.2022 zrážky na úhradu výživného.

7. Žalovaná odvolaniu žalobcu uviedla že ho Krajský súd poučil o tom, kedy má plnoleté dieťa právo na výživné a napriek tomu sa oháňa jej, v tomto prípade nerelevantnou, práceneschopnosťou, pričom zabudol spomenúť svoju práceneschopnosť. Uviedla, že ak má žalobca stále paranoidne za to, že súdy celoživotne pochybujú a rozhodujú nespravodlivo v jeho neprospech, tak nech ďalšie návrhy píše bez toho, aby ju do toho zaťahoval.

Zároveň poukázala na to, že študuje na vysokej škole a má na práci dôležitejšie veci ako absurdné vypisovanie si cez súdy. Poukázala na to, že pokiaľ ona ako študentka prenáša zodpovednosť za vlastný život na úrady a inštitúcie, tak sa pýta čo potom robí žalobca ako plnoletý a práceneschopný, ktorý roky žije len z invalidného dôchodku, a to len preto aby sa mohol ohradzovať termínom životného minima a mal teda výbornou výhovorku pre neplnenie vyživovacej povinnosti. Ak mu v dôsledku súdnych konaní vzniká dlhodobá trauma, ktorá vyústila až fyzických problémov, tak sa pýta aké následky môže mať táto situácia na dieťa a dospelujúceho človeka, ktorý sa s nimi potýka celý život. Žalovaná poukázala na to, že jej posledný návrh na výživné bol v roku 2019 a dnes je už rok 2024, a je to žalobca kto iniciuje nové konania a píše listy, a teda je len ťažko možné, že je to ona, ktorá ho núti byť účastníkom súdneho procesu. Uviedla, že súhlasí s predchádzajúcim rozhodnutím súdu a žiada aby si žalobca zaobstaral ďalšiu komunikáciu so súdom tak, aby sa jej netýkala.

8. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a v medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

9. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobca neodôvodnil žalobu na obnovu konania žiadnym z dôvodov vyplývajúcich z § 397 CSP, pričom žalobcom uvádzané skutočnosti o nespokojnosti s rozsudkom vo veci vedenej Okresným súdom Poprad pod sp.zn. 15C/8/2022, ktorým bolo znížené výživné žalobcu pre žalovanú zo sumy 5.500 Kč na sumu 4.000 Kč, počnúc dňom 25.02.2020, nie je dôvodom na prípustnosť žaloby na obnovu konania. V tejto súvislosti odvolací súd zvyrazňuje, že žalobca ani len netvrdil žiaden z dôvodov uvedených v § 397 CSP, a tvrdenie žalobcu o zastavení exekučných zrážok, ktoré má byť založené v spise nepredstavuje taktiež žiaden z dôvodov podľa § 397 CSP, navyše sa jedná o novotu podľa § 366 CSP.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno - za podmienok ustanovených v zákone - dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní pôvodnej veci alebo nesprávností procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého žalobou na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 OSP (teraz § 397 CSP) [pozri rozhodnutie NS SR publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000].

11. Odvolací súd poznamenáva, že z obsahu podaní žalobcu je úplne zrejmé, že tento nie je spokojný s rozhodnutím súdu týkajúcim sa zníženia výživného, pričom súd prvej inštancie citlivo konštatoval, že je mu zrejmá ťaživá situácia žalobcu, ktorú ale nie je možné riešiť týmto návrhom na obnovu konania, ale podaním nového návrhu na zníženie výživného, resp. návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň poznamenáva, že nie je ku cti žalobcu, pokiaľ neadekvátnym spôsobom očierňuje súd prvej inštancie napriek tomu, že tento nad rámec rozhodnutia v tejto veci žalovaného v podstate poučil žalobcu o tom, akým spôsobom je potrebné riešiť jeho situáciu.

12. Odvolací súd vo vzťahu k žalobcovi zvyrazňuje skutočnosť, že v prejednávanej veci skutočne absentujú dôvody prípustnosti obnovy konania, a dosiahnutie výsledku o ktorý žalobcov ide, nie je možné dosiahnuť návrhom na obnovu konania.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny na základe § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, na základe § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, pričom keďže v odvolaní úspešnej žalovanej, podľa obsahu spisu, trovy

odvolacieho konania nevznikli, súd jej ich proti neúspešnému žalobcovi s poukazom na článok 17 Základných princípov CSP nepriznal.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).